

ΕΤΟΣ 69ο

4 Ιουλίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3553)

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΚΑΛΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

Οί άνθρωποι έχουμε σέ περίοπτη θέση στή ζωή μας τήν εργασία. Μας εξασφαλίζει «τό ζήν» καί «τό εὖ ζήν». Μας δίνει κύρος. Μας κάνει νά αισθανόμαστε χρήσιμοι στή ζωή μας. Κανείς δέν θέλει τήν άνεργία. "Όποιος κοπιάζει, γίνεται άνθρωπος, άποκτᾷ ποιότητα ψυχῆς καί ζωῆς, διότι ὁ ράθυμος δέν μπορεί νά ἐκτιμήσει ὅ,τι ἔχει καί ὅ,τι τοῦ δίνεται, ἀλλά ξέρει μόνο νά ἀπαιτεῖ.

Ἡ πνευματική εργασία

Ἐπάρχει ὁμως καί μία ἄλλη εργασία, ἡ πνευματική. Ἡ ὕπαρξή μας ζητᾷ τόν Θεό. Ἐργάζεται γιά νά γνωρίσει τό θέλημά του. Παλεύει νά ἀλλάξει στοιχεῖα τοῦ χαρακτήρα μας, τά ὁποῖα βασανίζονται ἀπό τά πάθη, στοχεύει στό ἀγαθό καί λαμβάνει ἀπό τόν Θεό «δόξα, τιμή καί εἰρήνη» (Ρωμ. 2,10). Δέν ἀρκεῖ νά κάνουμε τό καλό. Χρειάζεται νά γίνουμε καί οὐσιαστικά καλοί. Εὐκόλα οἱ καλές πράξεις γίνονται γιά νά μᾶς δοξάζουν οἱ ἄνθρωποι, ἐνῶ μᾶς δίνουν ἕνα αἶσθημα ὅτι δέν χρειαζόμαστε κάτι ἄλλο, ἀφοῦ εἴμαστε καλοί ἄνθρωποι. Κι ἔτσι νομίζουμε ὅτι δέν μᾶς χρειάζεται ἡ Ἐκκλησία, οὔτε ἔχουμε κάτι πού βαραίνει τή συνείδησή μας, ἀπό τή στιγμή πού κάνουμε τό καλό.

Ἡ ἐντολή τῆς ἀγάπης

Ἐργάζομαι τό ἀγαθό ὁμως σημαίνει ὅτι ἐργάζομαι τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Ἡ κύρια ἐντολή εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ ἁμαρτία τοῦ ἀνθρώπου συνίσταται στήν ἀπομάκρυνση ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἀλλά καί στήν ἄρνηση νά εἶναι ἡ ἀγάπη τό κριτήριο πού καθορίζει τή σχέση μας μέ τούς συνανθρώπους μας. Ἐμαρτία εἶναι ἡ ἐπιλογή μας νά ἔχουμε ὡς κριτήριο τόν ἑαυτό μας, τίς ἀπόψεις, τά συμφέροντα, τίς ἐπιθυμίες μας. Ἐτσι

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. β' 10-16)

Ὁ Θεός δέν κάνει διακρίσεις

Ἀδελφοί, δόξα δέ καί τιμῆ καί εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι· οὐ γάρ ἐστὶ προσωποληψία παρὰ τοῦ Θεοῦ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἤμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολοῦνται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἤμαρτον, διὰ νόμον κριθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα φύσει τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες ἑαυτοῖς εἰσι νόμος, οἵτινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυροῦσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων ἢ καὶ ἀπολογουμένων - ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

βλέπουμε τόν ἄλλο ὡς ἀντικείμενο. Βλέπουμε τόν κόσμο ὡς πηγὴ ἐκμετάλλευσης γιὰ νά μπορούμε νά περνᾶμε καλά, ἀκόμη καί καταστρέφοντάς τον. Ἀνταλλάσσουμε τὸ ἀγαθὸ μὲ τὴ στιγμὴ τῆς εὐχαρίστησης, προτιμοῦμε τὸ «ἐδῶ καὶ τώρα», ἀντὶ γιὰ τὴ χαρὰ πού πηγάζει ἀπὸ τὴν ἀγάπη, ἢ ὅποια, παρότι ἔχει κόπο, κρατᾶ. Παρασυρμένοι ἀπὸ τόν πονηρό, τόν διάβολο, μιμούμαστε τὸ κακό. Ἔτσι ὁδηγούμεστε σ' ἓναν πνευματικὸ θάνατο. Ἄς ξαναδοῦμε, λοιπόν, τὸ νόημα τῆς ἀγάπης πού ξεκινᾶ ἀπὸ τόν Θεό.

Τρία ἀντιχαρίσματα

Ὅταν κάνουμε τὸ καλὸ πιστεύοντας στὸν Θεό, ὅταν χαίρομαστε νά βλέπουμε στὸν ἄλλο τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τότε δοξάζουμε ἀληθινὰ τόν Θεό. Καί τότε ἔρχονται τὰ τρία στοιχεῖα πού μᾶς καταξιώνουν. Ἡ δόξα ὡς ἀντίδωρο τοῦ Θεοῦ σέ ἐμᾶς, ὡς ἀποδοχὴ ἀπὸ τόν Θεό τοῦ κόπου μας καί ὡς βεβαιότητα στὴν καρδιά μας ὅτι ὁ Θεός μᾶς ἀγαπᾶ. Ἡ τιμῆ, κι αὐτὴ ὡς ἀντίδωρο τοῦ Θεοῦ. Θαυμαστώνει ὁ Θεός ὅσους τόν ἀγαποῦν καί κάνει καί τούς ἄλλους νά χαίρονται μαζί τους. Καί τούς τιμοῦν. Ἀπολαμβάνουν τὴ συντροφιά, τὴν πείρα, τὴ σοφία, τὴν ἀγάπη, τὴν ἀπλότητά τους. Καί τὴν ἴδια στιγμὴ τὴν εἰρήνη τοῦ Θεοῦ. Αὐτός πού εἶναι χαρούμενος ἐντός του καί χαίρονται καί οἱ ἄλλοι μαζί του, εἶναι εἰρηνικός. Διότι δέν ἔχει κάτι πού νά βασανίζει τὴν ὑπαρξή του, καθὼς νιώθει τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ καί τὴν ἐμπιστοσύνη σ' αὐτόν νά ὁμορφαίνει τὴ ζωὴ του. Ἀκόμη καί οἱ περιστάσεις τῆς ζωῆς δέν τόν κλονίζουν. Παίρνει βαθιὰ ἀνάσα, προσεύχεται καί προχωρᾶ μὲ θάρρος στὴν ὁδὸ πού ὁ Θεός

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἐνῶ γιά κάθε ἄνθρωπο πού πράττει τό καλό, πρῶτα γιά τόν Ἰουδαῖο καί ἔπειτα γιά τόν εἰδωλόατρη, ἐπιφυλάσσεται δόξα καί τιμή καί εἰρήνη· δέν μεροληπτεῖ ὁ Θεός. Γ' αὐτό, ὅσοι ἀμάρτησαν, ἐπειδή δέν γνώριζαν τόν νόμο τοῦ Θεοῦ (στήν Π.Δ.), δά καταδικαστοῦν μέ κριτήρια ξένα πρός τόν νόμο αὐτό, ἐνῶ ὅσοι ἀμάρτησαν γνωρίζοντας τόν νόμο, δά κριθοῦν μέ βάση τόν νόμο. Γιατί δέν δά δικαιωθοῦν ἀπό τόν Θεό ὅσοι ἀκούουν τόν νόμο ὅταν ἀναγινώσκεται, ἀλλ' ὅσοι ἐφαρμόζουν τόν νόμο. Γιατί, ὅταν οἱ εἰδωλόατρες, πού δέν ἔχουν τόν νόμο (τῆς Π.Δ.), ἐφαρμόζουν ἐκ φύσεως αὐτά πού διατάσσει ὁ νόμος, τότε, ἂν καί δέν ἔχουν τόν νόμο (τῆς Π.Δ.), ἔχουν μέσα τους ἐκ φύσεως τόν νόμο, γιατί ἀποδεικνύουν ὅτι αὐτά πού ἀπαιτεῖ ὁ νόμος εἶναι γραμμένα στίς καρδιές τους καί σ' αὐτό συμφωνεῖ καί ἡ συνείδησή τους, ἐνῶ οἱ σκέψεις τους δά ἀλληλοκατηγοροῦνται ἢ καί δά ἀλληλοδικαιολογοῦνται τήν ἔσχατη ἡμέρα, ὅταν ὁ Θεός δά κρίνει τά κρυπτά τῶν ἀνθρώπων διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως διδάσκει τό Εὐαγγέλιο πού κηρύσσω.

(Από τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ὀρίζει. Τίποτε δέν τόν χωρίζει οὔτε ἀπό τόν Θεό οὔτε ἀπό τόν συνάνθρωπο. Ἀκόμη κι αὐτούς πού κατά ἄνθρωπον τόν πικραίνουν, τούς συγχωρεῖ καί παλεύει γι' αὐτούς. Καί εἶναι ἔτοιμος νά μεταδώσει τήν εἰρήνην καί στόν πλησίον του.

Ἡ ἐργασία τοῦ ἀγαθοῦ, ἡ καλοσύνη, μᾶς καθιστᾶ ἀγαθοῦς ἐντός τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἄλλο καλός ἄνθρωπος καί ἄλλο καλός χριστιανός. Ὁ καλός ἄνθρωπος μένει στόν παρόντα κόσμο. Ὁ καλός χριστιανός ζεῖ τήν προοπτική τῆς αἰωνιότητος, διότι ἔχει τήν ἀναφορά του στόν Θεό. Καί ἡ ζωή τῆς Ἐκκλησίας μᾶς κάνει νά βλέπουμε τί μᾶς χωρίζει ἀπό τόν Θεό καί τόν συνάνθρωπο καί τί μᾶς ἐνώνει. Δέν μᾶς ἀφήνει στή διόρθωση τῆς συμπεριφορᾶς μας, ἀλλά μᾶς ὠθεῖ στήν ἀλλαγὴ τῆς καρδιάς μας. Γι' αὐτό καί ἐντός τῆς Ἐκκλησίας ἐρχεται ἡ σωτηρία, τήν ὁποία ἄς ἐπιδιώκουμε μέ ὅλες μας τίς δυνάμεις.

π. Θ.Μ.

Ἐπίκαιρη ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΣΥΣΣΩΜΟΙ ΧΡΙΣΤΟΥ

ἢ περί σπουδῆς στήν Εὐαγγελιστίαν

(Α' ἔκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 80)

4 Ιουλίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ανδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου Κανόνος,

Μιχαήλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220).

Ήχος: α΄ – Ἐωθινόν: Β΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. β΄ 10-16 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. δ΄ 18-23.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 11 Ιουλίου, Γ΄ Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. στ΄ 22-33.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Συναξαριστικός εἰκονογραφημένος τόμος

Μητροπολίτου Φαναρίου Ἀγαθάγγελου
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΛΕΟΣ ΚΑΙ ΠΚΕΣΙΑ
Μέ τούς Ἁγίους τῆς Εὐβοίας

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 256)

Συγκληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, ἱκέτες καί πρεσβευτές τῆς κλήσεως καί τῆς παρακλήσεώς μας εἶναι ὅλοι οἱ Ἅγιοι καί ἰδιαίτερα αὐτοί πού συνδέονται καθημερινά μαζί μας. Ἡ ἀγιοτόκος νῆσος Εὐβοία εὐφραίνεται μέ τή χάρη καί τήν εὐωδία τῶν μυρίπνοων ἀνθῶν τῆς, ὅλων τῶν Ἁγίων πού διέλαμψαν μέ τή χάρη τοῦ Θεοῦ στό εὐλογημένο αὐτό νησί. Καταγράφονται τά συναξάρια 30 Ἁγίων τῆς Εὐβοίας, ἥρώων τῆς πίστεως καί κολοσσῶν τῆς ἀρετῆς, οἱ ὅποιοι εὐαρέστησαν τόν Θεό καί λάμπουν ὡς πάμφωτοι ἀστέρες στό νοητό στερέωμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Προηγοῦνται οἱ Χαιρετισμοί τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Καρυστίας καί Σκύρου κ. Σεραφεῖμ καί Χαλκίδος, Ἰστιαίας καί Βορείων Σποράδων κ. Χρυσοστόμου Β΄, οἱ ὅποιοι ἐπευλογοῦν τήν ἔκδοση αὐτή.

1821 - 2021

Ἐορταστικές ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιά τήν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν Ἐθνεγερσία.

Κεντρική ἴστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr